

17— И тъй, име съществително думами на рѣчь-
тъ съ която назовавами лица-та или пѣща-та, които
или съществуватъ въ прерода-тъ, като *вода, челсвѣ-*
кз, — или си ги воображавамы, като *радость, бла-*
вополучіе.

18— Съществителни-тъ имена биватъ *парицател-*
ни, собствени и събирателни.

19— *Парицателно* име е това което принадлежи
на сички-тъ предмети отъ сжщія-тъ родъ или видъ;
както подъ име-то *человѣкъ*, разумѣвами сички-тъ
человѣци — подъ име-то *градъ*, сички-тъ градища.

20— *Собствено* е това което не ся отнoся на
сички-тъ предмети отъ сжщія-тъ родъ или видъ, но,
само на едно лице или едно пѣщо: *Георгій, Цари-*
градъ, Европа.

21 — *Събирателни-тъ* сж пѣкои парицателни кои-
то, ако и да сж въ единственно число, ни приставля-
ватъ събраніе вкупъ отъ много лица или отъ много пѣ-
ща; като: *количество, народъ, стадо, мравинекъ*, и пр.

22— Замѣч. Пѣкои производни отъ парицателни-тъ, съ окончаніе
на *це, ще, ка, ецъ*, и прч., ся именувань у *мални-*
телни или *увеличителни*, защото представляватъ
предмети-тъ по малки или по голѣми отъ обыкновеніе-то; като: *дѣ-*
тенце, женище, женичка, хлѣбецъ, и прч.

23— Общи-тъ свойства на съществително-то сж:
родъ, число и п.дежъ.

24 — Гедове-тъ, съ които назначавами три-тъ по-
ла, сж три: *мжскій, женскій и средній*.

25— *Мжски* сж сички-тъ които природно сж отъ